

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2015 roku W. O. przyleciał do Polski samolotem firmy (...) z Wielkiej Brytanii. Około godziny 21:30 udał się do firmy (...) sp. z o.o. mającej siedzibę na terenie (...) ul. (...). T. 1A w N.. W siedzibie firmy oświadczył pracownikowi P. R., iż jest zainteresowany wypożyczeniem samochodu. Pracownik firmy zaproponował mu samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), koloru (...), rok produkcji(...), typu (...). Ta oferta zainteresowana oskarżonego. Sporządzono umowę wynajmu numer (...) na podstawie której czas wynajmu pojazdu ustalona na 4 dni tj. od dnia (...) roku godz.(...) do dnia(...) roku godz.(...). Koszt usługi wynajmu wyniósł(...) zł, jednakże W. O. dokonał również płatności depozytu za wypożyczenie auta, z zastrzeżeniem iż nadwyżka miała zostać zwrócona z chwilą oddania pojazdu. Zgodnie z punktem 1 ust. 1-3 ogólnych warunków umowy wynajęty został sprawny samochód. Klient zaś obowiązał się zwrócić samochód w stanie w jakim go wynajął, z kompleta opon dokumentów i wyposażeniem do punktu wynajmu w danym mieście, gdzie wynajął samochód lub w miejscu wskazanym w umowie, najpóźniej w oznaczonym w umowie najmu terminie zwrotu. Każde przedłużenie najmu musiało być zgłoszone przedstawicielowi najpóźniej w dniu określonym w umowie. Oprócz przedmiotowego pojazdu wypożyczający otrzymał również jeden komplet kluczyków i dowód rejestracyjny nr DR/BAL (...). W. O. jako numer kontaktowy wskazał numer telefonu- (...) oraz adres mailowy (...)

W dniu 10 kwietnia 2015 roku W. O. w/w pojazdem udał się do S. do swojej matki J. O. i przebywał tam do dnia 14 kwietnia 2015 roku, kiedy to udał się na egzamin prawa jazdy. W dniu (...) roku zatrzymał się w hotelu (...) we W. przy ulicy (...) i przebywał tam do dnia (...) roku.

W. O. nie zwrócił pojazdu w dniu (...) roku do godziny(...) i nie zwrócił się również z prośbą o przedłużenie umowy wynajmu w/w pojazdu. W dniu 15 kwietnia 2015 roku pracownik (...) sp. z o.o. - P. R. podjął próby skontaktowania się z nim, chcąc wyjaśnić przyczyny zwłoki w zwrocie auta. Próby skontaktowania się okazały się bezskuteczne, wysłane na adres maile pozostały bez odpowiedzi, połączenia telefoniczne zaś nieobrane.

W dniu 20 kwietnia 2015 roku o godz. 10:26 W. O. przesłał P. R. wiadomość tekstową SMS "witam zadzwonię później bo jestem w szpitalu". Podjęte ponownie próby skontaktowania się z W. O. okazały się ponownie nieskuteczne.

W dniu 6 maja 2015 roku żona W. J. skontaktowała się z pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. i powiadomiła, iż jej mąż przebywa we W. w hotelu (...) i tam również znajduje się pojazd. P. R. wraz z J. W. udali się do W.. Na miejscu okazało się, iż samochód znajdował się na parkingu przez hotelem (...) i został już zabezpieczony przez funkcjonariuszy policji

W. O. urodził się w (...) roku, (...). Aktualnie pracuje – prowadzi własną działalność gospodarczą. W przeszłości nie był karany sędownie (karta karna k. 225)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 89, 123-124), zeznań świadków P. R. (k.2-3, 13v, 141-142), J. W. (k. 74- 76, 140-141), J. O. (odezwa Sądu Rejonowego w Sokółce sygn.. II K 2384/15 k. 14-17, 4-5), A. P. (k. 199) i D. M. (k. 228) oraz dowodów nieosobowych w postaci: umowy wynajmu nr (...) wraz z ogólnymi warunkami umowy (k.7-8, 10, 21), dowodu rejestracyjnego pojazdu (k.11-12), protokołu zatrzymania rzeczy (k.18-20, 66-68), protokołu przeszukania (k. 31-35, 57-58), pism K. (k.45,49,51,71), pisma (k.52), nagrania na płycie CD (k. 54), dyspozycji holowania pojazdu (k. 65), protokołu oględzin rzeczy (k. 69-70,72-73), dokumentacji pojazdu (k. 79-80), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorowania (k. 83-84), faktury VAT (k. 92), opinii sądowo-psychiatrycznej (k.155), kopia książki hotelowej (k. 213-216), zaświadczenia z systemu epułap (k. 210-216), oraz karty karnej (k. 224).

W. O. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pojazd V. (...) zaparkował na parkingu przy hotelu (...) we W. i przez cały tydzień pił alkohol. Podał, iż nie powiadomił firmy (...) sp. z o.o., że nie zwróci samochodu w wyznaczonym terminie. Wyjaśnił, iż od dnia 9 kwietnia 2015 roku do dnia zatrzymania nie przebywał w szpitalu i nie był na żadnych badaniach (k. 89).

Oskarżony w toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż wypożyczył samochód ale z zamiarem oddania, wyjechał do mamy do S., a później do W., bo miał egzamin na prawo jazdy. Po egzaminie otrzymał telefon od żony, żeby nie wracał do L. i że nie będzie miał kontaktu z dziećmi. Wyjaśnił, że zatrzymał się w hotelu (...) i tam spożywał alkohol, z tego co się dzieła później dużo nie pamięta. Podał, iż zdawał sobie sprawę z tego że będzie musiał zwrócić samochód i że go nie zwrócił, nie sądził że będą tego konsekwencje. Wyjaśnił, że nie używał samochodu, nie jeździł nim. Oskarżony wyjaśnił, iż nie pamięta nic z tego okresu, cały czas był w hotelu, nie przebywał w żadnym szpitalu, potem przyjechała policja i zabezpieczyła samochód. Podał, iż wcześniej przyznał się do winy bo nie wiedział co się dzieje i policjant powiedział że tak będzie lepiej. Nie zdawał sobie sprawy że przyznanie się do winy to będzie przywłaszczenie pojazdu, nie miał zamiaru go przywłaszczyć, uiścił całą należność za wynajem pojazdu w kwocie (...) zł, kwota ta została pobrana automatycznie z jego konta (k. 123-124).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego W. O. zasadniczo zasługują na wiarę. Za wiarygodne Sąd uznał tę część jego wyjaśnienia, w których przyznał, iż wynajął samochód marki V. (...) , po czym udał się nim do S. do matki, następnie na egzamin prawa jazdy oraz że przebywał w hotelu (...) gdzie spożywał alkohol. Wyjaśnienia oskarżonego co do tych okoliczności są bowiem konsekwentne, jasne i zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadków P. R., J. O., A. P. i D. M. oraz dowodowi nieosobowymi w postaci protokołu zatrzymania rzeczy, umowy wynajmu pojazdu, dyspozycji holowania oraz kserokopii książki hotelowej.

Sąd nie dał jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego dotyczących przyczyn niezwrócenia pojazdu, nie korzystania z pojazdu oraz braku świadomości i zamiaru przywłaszczenia pojazdu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są nielogiczne, niespójne oraz niezgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem a w szczególności z zeznaniami J. O. czy też P. R.. Dokonując analizy wyjaśnień oskarżonego W. O. Sąd nie dał wiary nie przyznaniu się do popełnienia przypisanego mu czynu. Bezspornym jest fakt, iż dnia 9 kwietnia 2014 roku oskarżony zawarł z (...) sp. z o.o. umowę wynajmu numer (...) samochodu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na okres od dnia (...) roku godz.(...) do dnia(...) roku godz. (...). Koszt usługi wynajmu wyceniono na kwotę (...)zł, oskarżony uiścił łączną kwotę 1025 zł kosztu usługi wraz z kwota depozytu. Jak wynika z punktem 1 ust. 1-3 ogólnych warunków, stanowiący integralną część umowy, klient zobowiązywał się zwrócić samochód w stanie w jakim go wynajął, z kompletem opon dokumentów i wyposażeniem do punktu wynajmu w danym mieście, gdzie wynajął samochód lub w miejscu wskazanym w umowie, najpóźniej w oznaczonym w umowie najmu terminie zwrotu. Każde przedłużenie najmu musiało być zgłoszone najpóźniej w dniu określonym w umowie. W. O. zatem zobligowany był do zwrócenia auta najpóźniej do dnia (...) roku do godziny (...) albo dokonania zgłoszenia przedłużenia w/w umowy, czego jednak nie uczynił. Nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnienia w zakresie w jakim oskarżony twierdzi, iż nie korzystał z samochodu, przebywał cały ten okres w hotelu (...) i tam spożywał alkohol. Analiza materiału dowodowego pod kątem tych okoliczności wskazuje, iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie odpowiadają prawdzie. Dowodami popierającymi niniejszy wniosek są zeznania świadka J. O. wskazujące na fakt iż oskarżony przebywał w S. od 10 kwietnia do 14 kwietnia 2015 roku, kiedy to wyjechał do W. na egzamin na prawo jazdy. Ponadto zgodnie z zeznaniami świadka A. P. oraz D. M. oraz dowodem w postaci kserokopii książki hotelowej wynika, iż do hotelu przybył w dniu (...) roku i przebywał do dnia(...) roku. Również zeznania świadka P. R. oraz J. W. świadczą, iż wyjaśnienia nie odpowiadają prawdzie bowiem wskazują na celowe unikanie kontaktu z przedstawicielem pokrzywdzonego, poprzez nie odbieranie połączeń telefonicznych, nie odpisywanie na wiadomości SMS ani maile. Jedyne kontakty W. O. z pokrzywdzonym miał miejsce w dniu (...)roku kiedy to przesłał wiadomość SMS z informacją, iż przebywa w szpitalu. Dodatkowo pokreślić

należy, iż dopiero dzięki informacji pozyskanej od żony oskarżonego pokrzywdzony zdołał ustalić miejsce pobytu W. O. oraz gdzie znajduje się pojazd marki V. (...).

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków P. R. i J. W.. Zeznania tych świadka są bowiem jasne, logiczne i konsekwentne oraz zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z umową wynajmu pojazdu, protokołem zatrzymania rzeczy oraz samymi wyjaśnieniami oskarżonego, w części w której które zostały uznane za wiarygodne. Świadek P. R. w sposób szczegółowo i spójny opisał okoliczności w jakich doszło do zawarcia umowy wynajmu, jak również w sposób jasny i uporządkowany wskazał przebieg czynności zmierzających do ustalenia miejsca pobytu oskarżonego. Ponadto każdy ze świadków, zeznawał przy tym w sposób spokojny i rzeczowy, bez jakichkolwiek sformułowań mogących sugerować ich negatywne nastawienie do oskarżonego. Zrozumiały jest przy tym również fakt, że z uwagi na upływ czasu w zeznaniach tych dostrzec można drobne sprzeczności (np. co do nawiązania kontaktu z żoną oskarżonego a także z samym oskarżonym). Rozbieżności te nie mają zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, dotyczą jedynie okoliczności drugorzędnych.

Zeznania A. P. i D. M. zostały obdarzone wiarą w całości. Są one rzetelne i logiczne, ponadto brak w nich jakichkolwiek określeń mogących wskazywać na negatywny stosunek do oskarżonego. Świadkowie potwierdzili, iż oskarżony w okresie od (...) roku do (...) roku przebywał na ternie hotelu (...) we W. gdzie spożywał alkohol. W ocenie Sądu zeznania są zgodne ze pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zeznaniom świadka J. O. Sąd dał w pełni wiarę albowiem jasno, spójnie opisał okoliczności czynu będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie. Zeznania świadka nadto są zgodne ze pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z protokołem zatrzymania rzeczy oraz wyjaśnieniami oskarżonego. Pokreślić należy, że świadek jest matką oskarżonego a więc osobą bezpośrednio zainteresowaną wynikiem sprawy, aczkolwiek mimo to zeznania te są spójne i rzeczowe. Nie zawierają też wyrażen mogących sugerować, iż stanowią próbę uchronienia W. O. przed odpowiedzialnością karną.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania. Wywołana w sprawie opinia sądowo-psychiatryczna pochodzi od osób o niekwestionowanym poziomie wiedzy specjalistycznej, i w ocenie sądu jest czytelna, jasna i zgodna z przedstawioną każdorazowo tezą dowodową. Z tych wszystkich względów dowodom tym sąd nie odmówił wiarygodności.

Mając powyższe na względzie, Sąd doszedł do przekonania, iż w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wina oskarżonego, jak i kwalifikacja prawna przypisanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

W świetle poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego W. O. wypełniło wszystkie znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Wskazany powyżej przepis stanowi, iż określonej w nim karze podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. W niniejszej sprawie ze zgromadzonego materiału dowodowego – w tym z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz umowy wynajmu numer (...) z dnia (...) roku – wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż oskarżony przywłaszczył pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. C. Sp. zo.o.

Okolicznością bezsporną jest, iż oskarżony nie zwrócił wynajętego pojazdu po upływie okresu na jaki zawarł umowę (tj. dnia (...)) , jak również nie dokonał przedłużenia najmu, nie skontaktował się z właścicielem i w dalszym ciągu dysponował pojazdem bez żadnego tytułu prawnego. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony miał zamiar włączenia pojazdu do swojego majątku. Świadczy o tym fakt, iż oskarżony nie skontaktował się z właścicielem – J. C. sp. z o.o, w celu wyjaśnienia faktu nie zwrócenia pojazdu w terminie wynikającego z zawartej umowy, nie zwrócił się o przedłużenie okresu wynajmu i ustalenia terminu jej zwrotu. Przeciwnie przez cały okres dysponowania pojazdem unikał przedstawiciela pokrzywdzonego P. R. – nie odbierał od niego telefonów, nie odpisywał na wiadomości SMS i maile, a dodatkowo w dniu (...) roku przesłał SMS z nieprawdziwą informacją, iż przebywa w szpitalu. Takie

zachowanie oskarżonego nie miało żadnego logicznego uzasadnienia i w ocenie Sądu świadczy jednoznacznie o tym, że oskarżony miał zamiar włączenia przedmiotowego pojazdu do swojego majątku.

Oczywistym jest także, że oskarżony dokonując przywłaszczenia działał umyślnie. Oskarżony niewątpliwie zdawał sobie sprawę, że rzecz ta do niego nie należy, a zatem powinna zostać niezwłocznie zwrócona właścicielowi. Mimo to nie zwrócił go, i świadomie unikał pokrzywdzonego, który usiłował się z nim skontaktować, korzystając z rzeczy bez żadnych ograniczeń.

Wobec powyższych rozważań oraz ustalonego stanu faktycznego nie może ulegać wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego czynu, a sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

Za okoliczność łagodzącą Sąd Rejonowy uznał fakt, iż oskarżony złożył wyjaśnienia, które w znacznej mierze przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w sprawie oraz niekaralność oskarżonego.

Sąd Rejonowy uznał, iż w stosunku do oskarżonego zasadnym i celowym będzie zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu, zachodzą wszelkie przesłanki materialne i formalne zastosowania tej instytucji określonej w art. 66 kk. Przede wszystkim podkreślić należy, iż oskarżony nie był uprzednio karany za jakiegokolwiek przestępstwo, a ustawowy wymiar kary przewidziany za czyn z art. 284 § 2 kk mieści się w granicach, o których mowa w art. 66 § 2 kk. Okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w niniejszej sprawie czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Nie ma przy tym znaczenia fakt, iż oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zaś jego wyjaśnienia zostały uznane za wiarygodne jedynie częściowo. Należy bowiem zauważyć, iż dzięki pozostałemu zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu – w szczególności w postaci zeznań P. R. i J. W. oraz zgromadzonej dokumentacji dotyczącej wynajmu samochodu – okoliczności te zostały wyjaśnione i nie budzą obecnie żadnych wątpliwości.

Jednocześnie w ocenie Sądu, stopień winy oskarżonego oraz społeczna szkodliwość jego czynu, nie są znaczne. Oskarżony swoim zachowaniem przywłaszczył sobie cudzą rzecz ruchoma w postaci pojazdu marki V. (...) powierzona mu do użytkowania. Pamiętać należy, iż wyrządzona szkoda została w całości naprawiona. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że oskarżony, pomimo warunkowego umorzenia postępowania, nie będzie przestrzegał porządku prawnego. Przeciwnie, oskarżony pracuje, prowadzi uregulowany tryb życia, wspiera swoich bliskich i nie był karany. Jego dotychczasowa postawa wskazuje, iż szanuje on obowiązujące przepisy prawa i ma wolę przestrzegania porządku prawnego. Zdaniem Sądu brak jest podstaw by przypuszczać, że W. O. ponownie naruszy porządek prawny. Przeciwnie, okoliczności sprawy uzasadniają przypuszczenie, że oskarżony pomimo umorzenia postępowania nie popełni ponownie przestępstwa. Reasumując w sprawie niniejszej istnieją wszelkie przesłanki zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. W ocenie Sądu jakiegokolwiek wyrok skazujący byłby zarówno dla oskarżonego, jak i w odczuciu społecznym orzeczeniem niesprawiedliwym. Określony przez Sąd okres 2 lat próby jest wystarczający dla zweryfikowania stawianej wobec W. O. pozytywnej prognozy i pozwoli na podjęcie ewentualnych działań w razie ponownego popełnienia przez niego czynu zabronionego.

Zgodnie z art. 67 § 3 k.k. Sąd warunkowo umarzając postępowanie wobec oskarżonego, sąd zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości albo w części, (...) Brzmienie wskazanego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że rozstrzygnięcie to ma charakter obligatoryjny o ile szkoda wystąpiła. W niniejszej sprawie szkoda materialna została naprawiona w całości w świetle czego w ocenie Sądu zasadnym i celowym było orzeczenie wobec W. O. świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości (...)zł jako jedynej formy dolegliwości za zaistnienie przedmiotowego zdarzenia.

W oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości. Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, a w szczególności wysokość jego dochodów oraz konieczność wspierania finansowego bliskich, Sąd Rejonowy uznał, iż poniesienie kosztów postępowania byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Mając powyższe na względzie orzeczone jak w wyroku.

Z.

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego